

[Tyrol]]

til kommunalbestyrelsen, administration af byggesager, boligformidling og genhusning i forbindelse med sanering og byfornyelse, samordning af budgetforslag fra skoler, børnehaver osv., indstilling til kommunalbestyrelsen og siden fordeling af rammebevillinger til de samme institutioner, oprettelse og drift af kvartercentre for helse, dvs. forebyggende sundheds- og tandpleje, hjemmesygepleje, hjemmehjælp og ambulans lægehjælp og socialforsorg.

Det er nogle af de forskellige elementer, som vi har tænkt os kunne indgå i en reform af styrelsen af Københavns kommune, og vi skal da ærligt indrømme, at vi føler, der er et stort behov for at få gennemført en sådan reform, for den demokratiske linje, som så mange også fra socialdemokratiet åbenbart snakker om at det er muligt at gennemføre i Københavns kommune, har vi ikke øjnet den fjerneste tendens til. Hvis man ser på valgdeltagelsen ved det sidste kommunalvalg i København, så var den faktisk nede under 50 pct., men det alarmerer åbenbart ikke så mange, der blot står her og snakker om administration og om, at det bliver lidt dyrere osv., men ikke så meget om, at der rent faktisk kunne være nogle mennesker, som havde brug for i højere grad at komme i kontakt med de beslutninger, som vedrører deres egne bo- og trivselsforhold i kommunen. Men det er ikke det, der interesserer så meget; det er mere, om det nu er dyrere eller ej at have en sådan administrativ ordening.

I disse bykvarterer, som vi opererer med, bliver der 5.000–15.000 indbyggere, og det er allerede nogle ret store enheder med hensyn til demokratiske funktioner omkring de ting, der er nævnt her. Men det ville dog være helt andre tilstande end dem, der eksisterer for øjeblikket med magistratsordningen, hvor de fleste beslutninger lægges over til magistraten i stedet for til borgerrepræsentationen og yderligere til de forskellige dele af beboerne.

Jeg vil også godt sige, at den styrelsesordning, vi har for Københavns kommune, ikke har taget højde for kommuneplanlægning, kommuneplanlov og øvrige planlove, som er fremkommet. Det fremgår klart af de aktiviteter, der finder sted i kommunen, hvor man efterhånden ikke længere mener, det er stemmerne, der er mulighed for at øve indflydelse igennem. Der er så mange, der taler

om, at man skal udvikle demokratiet via flere repræsentanter i borgerrepræsentationen, det skulle eventuelt hjælpe på stemmeprocenterne, eller at man skal udbygge forbindelsen mellem vælgere og de valgte, men vi tror ikke på, at det er sagen, for det har man haft chance for, det har man haft mulighed for i adskillige år, men det er rent faktisk ikke blevet tilfældet. I stedet for er det rent faktisk sådan – og det synes jeg er væsentligt at sige til dem, der snakker om administrative fordyrelser osv. – at der er en masse, der føler deres interesser trådt under fode. Der er ikke nogen, der skal tro, at der er nogen, der synes, det er sjovt at skulle ud at slås i gaderne omkring en daginstitution, at skulle ud at slås i gaderne for at undgå overbebyggelse af det byområde, som man er placeret i, fordi der sidder en magistrat, der har fundet ud af, at der er nogle fraflytningsproblemer i kommunen. Og hvor kan man så redde det hende? Ja, det kan man redde ved på ny at overbebygge den sorte firkant i København. Der skal ikke være nogen, der skal tro, at det er, fordi man synes, det er sjovt at få tærsk af politiet osv., at man står rundt omkring og forsvarer nogle af sine rettigheder. Det er ikke tilfældet. Det er simpelt hen, fordi man føler interesserne trådt under fode og man ikke har nogen som helst mulighed for indflydelse på de ting, der sker i kommunen; så bliver man nødt til at gå over til de midler, når der oven i købet er tendenser til, at kommunen ikke engang vil overholde de planlove, der er vedtaget, og sørge for, at man kan få ordentlig indflydelse på de ting, der skal vedtages i kommunen. Det synes jeg lige man skal bide mærke i og så lade være med at hykle, når man ser, at der er nogle, der viser vilje til trods alt at prøve på at få deres interesser kørt igennem, for det hører vi jo, hver gang der er nogle, der begynder at optræde med udenomsparlamentariske metoder, som de er tvunget til, så begynder man at hykle om de demokratiske bestemmelser osv.

Hanne Severinsen (V):

Mange af de indvendinger, som er rejst af forskellige ordførere i dag, går på en usikkerhed over for forslaget økonomiske og administrative konsekvenser. Vi vil da selvfølgelig heller ikke påstå, at der ikke vil være sådanne. Vi vil heller ikke påstå, at vi vil være i